

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. L., bytem M., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 1.10.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015 č.j. X o *starobní důchod a o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti* žalované proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 18.8.2016 č.j. 16Ad 121/2015-37,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 1.10.2015 se žalobce *domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015 č.j. X*, neboť s ním nesouhlasil, protože dle něho ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., *o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993* (dále jen **nařízení vlády**), žádné podmínky pro vznik nároku nestanoví, naopak stanoví výhradně postup výpočtu procentní výměry důchodu v případě, že podmínky byly splněny; namítal tedy zřejmou nesprávnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce souhlasil se zjištěným počtem odpracovaných dní v zaměstnání v hornictví v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech i s tím, že směny odpracoval před 1.1.1993, neboť dne 31.12.1992 musel toto zaměstnání ukončit z důvodů naplnění nejvyšší přípustné expozice (dále jen **NPE**), jak bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rozhodně však nesouhlasil s právním názorem žalované, že pro splnění podmínek pro nárok na starobní důchod nebo přepočet dříve přiznaného starobního důchodu je nezbytné, aby zaměstnání v hornictví bylo vykonáváno jak před 1.1.1993, tak i po 31.12.1992. Ve zmocňovacím ustanovení § 107 odst. 2 zákona č.

155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), ani ve znění nařízení vlády není žádné ustanovení, které by stanovilo jako podmínku vzniku nároku na tento typ starobního důchodu výkon zaměstnání v hornictví po 31.12.1992. V původním znění účinném od 1.7.2009 do 31.5.2015 byl stanoven „pouze“ konečný termín 31.12.2008 pro splnění podmínky odpracování příslušného počtu směn, který však byl novelou účinnou od 1.6.2015 zrušen. Pokud tedy jde o časové období stanovené nařízením vlády pro splnění podmínky odpracování příslušných směn, je to pouze a jen den 1.1.1993, před kterým musí být odpracována byť jediná směna zaměstnání v hornictví. Žalobce zdůraznil, že stávající starobní důchod mu byl přiznán při dosažení věku 56 let při použití § 174 zákona č. 100/1988 Sb., *o sociálním zabezpečení* (dále jen **ZoSZ**), ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, neboť do 31.12.1992 odpracoval v I. AA pracovní kategorii - URAN více než 9 a půl roku avšak méně než 10 roků a toto zaměstnání k uvedenému dni trvalo. Nesplnil tedy podmínky pro přiznání starobního důchodu při dosažení věku 55 let, ale je přesvědčen, že všechny podmínky § 1 nařízení vlády splnil. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 11.8.2015 č.j. X žalovaná rozhodla, že rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.4.2015 se mění tak, že účastníku řízení se pro nesplnění podmínek ustanovení § 1 nařízení vlády zamítá žádost o zvýšení starobního důchodu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné uvedla, že dne 20.2.2015 uplatnil žalobce prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb (dále jen **OSSZ**) žádost o úpravu výše starobního důchodu dle nařízení vlády, která byla zamítnuta. V rozhodnutí OSSZ je v odůvodnění uvedeno, že žalobce v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 získal 0 směn v zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie a z toho 0 směn v uranových dolech s tím, že pracovní poměr skončil ke dni 31.12.1992. Po 31.12.1992 nebyl žalobce zaměstnán v hornictví v uranových dolech v organizaci DIAMO, správa uranových ložisek, Příbram. Žalobce získal v období před 1.1.1993 celkem 3.594 kalendářních dní v zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie v uranových dolech a v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 získal 0 směn v zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie a z toho 0 směn v uranových dolech. Zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie žalobce skončilo z důvodu dosažení NPE. ČSSZ konstatovala, že pro aplikaci nařízení vlády je rozhodující pouze výkon zaměstnání v hornictví zařazených podle předpisů účinných před 1.1.1993 do I. AA pracovní kategorie s tím, že musí jít vždy o výkon zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (v uranových dolech nebo v jiných než uranových dolech), které zakládá nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, a které je uvedeno v ustanovení § 14 odst. 2 písm. a) ZoSZ ve znění účinném do 31.12.1995. Období, kdy toto zaměstnání bylo před 1.1.1993 vykonáváno, není rozhodující a zároveň rozhodující není ani trvání zaměstnání I. pracovní kategorie k 31.12.1992. Podmínkou ovšem je, aby část získané doby zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie spadala do období před 1.1.1993 a část do období po 31.12.1992, přičemž však v uvedených obdobích nemusí jít o souvislý výkon zaměstnání I. AA pracovní kategorie. Dále žalovaná uvedla, že žalobce nevykonával po 31.12.1992 zaměstnání v hornictví zařazených podle předpisů účinných před 1.1.1993 do I. AA pracovní kategorie. K námitkám žalobce, že podmínky pro vznik nároku na přepočtený důchod jsou stanoveny v § 1 nařízení vlády s tím, že všechny podmínky dle svých slov splnil, opět konstatovala, že pro aplikaci nařízení vlády je nutné, aby v období před 1.1.1993 a v období

od 1.1.1993 do 31.12.2008 vykonával zaměstnání v I. AA pracovní kategorii. Žalobce nesplnil podmínky pro aplikaci nařízení vlády, neboť nezískal po 31.12.1992 žádný den zaměstnání v hornictví I. AA pracovní kategorie. V rámci řízení o námitkách bylo zjištěno, že napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády, když podmínky pro jeho aplikaci jsou uvedeny v § 1 tohoto nařízení. S ohledem na shora uvedené proto ČSSZ změnila dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *s.ř.*) napadené rozhodnutí.

Zdejší soud po provedeném řízení rozsudkem ze dne 18.8.2016 č.j. 16Ad 121/2015-37, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015 č.j. X i jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 21.4.2015, když dospěl k závěru, že nařízení vlády, tedy právní předpis, jehož výklad je mezi stranami sporný, bylo vydáno za účelem stanovení důchodového věku a přepočtu starobního důchodu některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993, v průběhu roku 1992 totiž došlo ke zrušení pracovních kategorií, tedy bylo nutné na tuto změnu reagovat, aby mohlo být ve vztahu ke všem horníkům postupováno v případě určení jejich starobních důchodů spravedlivě a zánik kategorií nebyl k jejich tíži. Nařízení vlády pak v § 1 stanovuje podmínky, dle nichž lze určit, na které osoby se vztahuje. V době rozhodování správního orgánu I. stupně bylo účinné znění nařízení vlády do 31.5.2015. Žalobce pak dle soudu splnil podmínku písmene a), když prokazatelně vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví (zaměstnan od 1.3.1983 do 31.12.1992), druhou podmínku dle písmene b), když odpracoval před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn (9 roků a 309 dnů s použitím koeficientu 0,6 celkem 2 157 směn v uranových dolech), i třetí podmínku dle písmene c) tedy, že nesplnil podmínky uvedené v ZoSZ, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let, když v hornictví neodpracoval 10 let a jeho důchodový věk byl dle ZoSZ stanoven na 56 let. Žalovaná tvrdila, že současně a zároveň musel být žalobce zaměstnan v hornictví i po 1. lednu 1993. Nařízení vlády ovšem k tomuto datu výslovně uvádí pouze podmínku být zaměstnan v hornictví před ním, nikoliv po něm, a pokud tuto dobu žalovaná dovozuje s písmene b), kde je uvedeno další datum a sice 1.1.2009, podle soudu toto datum pouze určovalo, do kdy nejpozději musí být splněn celkový počet odpracovaných směn. Novelou nařízení vlády účinnou od 1.6.2015 bylo datum 1.1.2009 z ustanovení úplně vypuštěno, tedy byly podmínky pro jeho aplikaci ještě zmírněny a dopadá tak na ještě širší okruh pojištěnců. Žalobce dle názoru soudu splnil podmínky podle § 174 odst. 1 písm. a) ZoSZ ve spojení s § 74 zákona pro vznik nároku na starobní důchod, a to ke dni X.2013, kdy dosáhl věku 56 let a měl odpracováno 9 let a 306 dnů v I.AA pracovní kategorii v uranových dolech. Současně dle názoru soudu splnil i všechny podmínky stanovené v § 1 nařízení vlády, tedy se na něj toto ustanovení také vztahuje. Z § 1 písm. c) nařízení vlády je zřejmé, že se nepoužije, pokud pojištěnci vznikl nárok na důchod ve věku 55 let podle ZoSZ, což žalobce splnil, neboť mu vznikl nárok na starobní důchod v 56 letech, ovšem v případě, kdy pojištěnec splňuje podmínky obou předpisů (nařízení vlády i ZoSZ) zcela logicky musí být aplikován předpis, který je pro pojištěnce příznivější. V tomto případě je to nařízení vlády, když podle jeho § 2 písm. b) by měl žalobcův důchodový věk činit tedy 55 let a 6 měsíců (nikoliv 56 let jako dle ZoSZ) a v souladu s § 3 odst. 2 nařízení vlády se pro stanovení procentní výměry starobního důchodu použije § 76a zákona. Soud závázal žalovanou, aby vydala nové rozhodnutí, kterým rozhodne o starobním důchodu žalobce na

základě jeho žádosti o zvýšení tohoto důchodu dle nařízení vlády, jelikož žalobce splnil podmínky v něm stanovené.

Po podání včasné kasační stížnosti žalovanou ve věci rozhodl NSS rozsudkem ze dne 17.1.2017 č.j. 5 Ads 223/2016-40, jímž rozsudek zdejšího soudu ze dne 18.8.2016 č.j. 16Ad 121/2015–37 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Z odůvodnění rozsudku NSS vyplývá, že kasační stížnost žalované byla shledána důvodnou, neboť krajský soud zatížil napadený rozsudek nezákonností spočívající v nesprávném posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. To se projevilo i na chybném závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalované pro nesrozumitelnost, kterou krajský soud spatřoval v tom, že není seznatelné, jakými úvahami se žalovaná řídila, když dospěla k závěru, že pro vyhovění žádosti žalobce by tento musel získat dobu zaměstnání v předmětné pracovní kategorii i po 31.12.1992. NSS odkázal na svůj rozsudek ze dne 23.10.2013, č. j. 3 Ads 123/2012 - 32, ve kterém konstatoval, že: „*Nařízení vlády č. 363/2009 Sb. bylo vydáno na základě zmocnění obsaženého v § 107 odst. 4 zákona, ve znění účinném od 1.7.2009. Cílem tohoto zákonného zmocnění bylo stanovení nižšího důchodového věku horníkům, kteří vykonávali zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před 1.1.1993 zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosazení věku aspoň 55 let, toto zaměstnání přitom vykonávali před rokem 1993 i následně po zrušení pracovních kategorií od 1.1.1993 a kteří právě v důsledku zrušení pracovních kategorií nesplnili podmínku stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii uvedenou v ZoSZ, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.*“

Dále NSS odkázal na rozsudek ze dne 12.10.2016, č.j. 3 Ads 258/2015 - 27, v němž NSS uvedl následující: „*Nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o jehož výklad je spor v posuzované věci, navazuje na právní úpravu související se zrušením pracovních kategorií a pouze ji doplňuje. Má tedy dopadat opět na pracovníky, kterým zrušení kategorií zabránilo v získávání další doby zaměstnání v preferované pracovní kategorii, jejichž zaměstnání v preferované pracovní kategorii trvalo ke dni zrušení kategorií, k němuž došlo s účinností od 1.1.1993. To potvrzuje i důvodová zpráva k zákonu č. 108/2009 Sb., o jednorázové peněžní částce nahrazující poplatek k důchodu a zvláštní příspěvek k důchodu a o změně některých zákonů, kterým bylo založeno zmocnění k vydání sporného nařízení do zákona o důchodovém pojištění. Tato důvodová zpráva uvádí: „Doplňuje se zmocnění pro vládu, aby mohla nařízením stanovit nižší důchodový věk pro ty horníky, kteří před rokem 1993 započali výkon svého zaměstnání zařazeného do I. pracovní kategorie s nižším důchodovým věkem, toto zaměstnání vykonávali dále i po zrušení pracovních kategorií od 1. ledna 1993, avšak v důsledku tohoto zrušení nemohli již splnit podmínku potřebné doby zaměstnání v této kategorii pro stanovení nižšího důchodového věku.“ Z uvedeného je zřejmé, že není správný výklad krajského soudu v nyní projednávané věci, podle kterého § 1 nařízení č. 363/2009 Sb. výslovně uvádí pouze podmínku být zaměstnán v hornictví před 1.1.1993, nikoliv po něm. Naopak, s užitím systematického, teleologického a historického výkladu lze dospět k závěru, že nařízení č. 363/2009 Sb. skutečně na případ žalobce nelze aplikovat, neboť ten není horníkem, který vykonával zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech ke dni zrušení pracovních kategorií (31.12.1992) a pokračoval v něm i po tomto dni, pročez by mu bylo zabráněno v získávání další doby zaměstnání potřebné pro stanovení nižšího důchodového*

věku.“ Z uvedeného je zřejmé, že není správný výklad krajského soudu v nyní projednávané věci, podle kterého § 1 nařízení č. 363/2009 Sb. výslovně uvádí pouze podmínku být zaměstnán v hornictví před 1.1.1993, nikoliv po něm. Naopak, s užitím systematického, teleologického a historického výkladu lze dospět k závěru, že nařízení č. 363/2009 Sb. skutečně na případ žalobce nelze aplikovat, neboť ten není horníkem, který vykonával zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech ke dni zrušení pracovních kategorií (31.12.1992) a pokračoval v něm i po tomto dni, protože by mu bylo zabráněno v získávání další doby zaměstnání potřebné pro stanovení nižšího důchodového věku. Krajský soud v napadeném rozsudku nezohlednil shora popsany výklad NSS týkající se podmínek aplikace nařízení č. 363/2009 Sb., od něhož není důvodu se v nyní projednávaném případě odchýlit.

NSS se zabýval i přezkoumatelností rozhodnutí žalované a uzavřel, že krajský soud pochybil, pokud v důsledku svého nesprávného právního názoru dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatelky pro nesrozumitelnost. Závěrem bylo uvedeno, že v novém řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) a také, že o náhradě nákladů řízení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s.ř.s.).

Podle **§ 4 odst. 1 písm. a)** zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud v této věci rozhodl dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání**, když s tímto postupem žalobce i žalovaná souhlasili. (*Žalobce v podání ze dne 9.2.2017, žalovaná ve lhůtě nesouhlas s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání nevyjádřila.*)

Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. 11.8.2015), jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).

Dle § 74 zákona nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

Podle § 21 odst. 1 písm. a) ZoSZ, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995 občan má nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech.

Dle § 174 odst. 1 písm. a) ZoSZ, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995 občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech. **Podle odst. 2** je podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1, že zaměstnání I. pracovní kategorie trvalo ke dni 31. prosince 1992.

Podle **§ 107 odst. 2 (dříve odst. 4) zákona** může vláda nařízením stanovit, že u pojištěnců, kteří začali před 1. lednem 1993 vykonávat zaměstnání v hornictví, uvedené v § 76a větě první, se důchodový věk s přihlédnutím k délce zaměstnání v hornictví stanoví v nižších věkových hranicích, než jsou věkové hranice stanovené podle tohoto zákona, podmínky pro stanovení těchto nižších věkových hranic, přičemž tyto nižší věkové hranice a podmínky pro jejich stanovení nebudou stanoveny výhodněji, než tomu bylo podle právních předpisů účinných k 31. prosinci 1992, a dále způsob, jak se toto zaměstnání vykonávané po 31. prosinci 1992 prokazuje; zaměstnavatelé, kteří po 31. prosinci 1992 zaměstnávali tyto pojištěnce, jsou přitom povinni výkon tohoto zaměstnání potvrzovat. Vláda dále může stanovit, jakým způsobem se přepočtou starobní důchody pojištěnců uvedených ve větě první, kteří splnili podmínky pro stanovení těchto nižších věkových hranic.

Podle **§ 1 nařízení vlády ve znění účinném od 1.7.2010 do 31.5.2015** se toto nařízení vztahuje na osoby, které

a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, (dále jen „zaměstnání v hornictví“),

b) odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2 200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončily z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn. Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. prosinci 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písmenu a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 zaměstnání v hornictví, a

c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Hlavní spornou otázkou mezi účastníky řízení byl výklad § 1 nařízení vlády, konkrétně pak, zda lze v případě žalobce jej aplikovat či se na žalobce nevztahuje, protože po 31.12.1992 již nevykonával zaměstnání v hornictví z důvodu dosažení NPE. Zdejší soud vázaný právním názorem vysloveným NSS v jeho rozsudku ze dne

17.1.2017 shora citovaném proto rozhodl o zamítnutí žaloby (*výrok I. rozsudku*), když NSS na rozdíl od zdejšího soudu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalované je přezkoumatelné a nařízení č. 363/2009 Sb. na případ žalobce aplikovat nelze, neboť není horníkem, který vykonával zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech ke dni zrušení pracovních kategorií (31.12.1992) a pokračoval v něm i po tomto dni, protože by mu bylo zabráněno v získávání další doby zaměstnání potřebné pro stanovení nižšího důchodového věku. Proto nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015 i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 21.4.2015, jak původně rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 18.8.2016.

Nad rámec pak soud uvádí, že logicky nemohl zohlednit ve svém rozsudku výklad NSS týkající se podmínek aplikace nařízení vlády uvedený v rozsudku NSS ze dne 12.10.2016, č.j. 3 Ads 258/2015 - 27, když ve věci rozhodoval již dne 18.8.2016, tedy téměř dva měsíce před vydáním citovaného rozsudku NSS.

Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o žalobě a žalované ohledně řízení o kasační stížnosti (*výrok II. rozsudku*), jelikož žalobce nebyl nakonec ve věci úspěšný a žalovaná na ně nemá právo ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno; *nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.* V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. února 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně